

Jb kapitola 34.

[1] Na to navázal Elíhú slovy: [2] "Vy moudří, slyšte mé řeči, vy vědoucí, naslouchajte mi. [3] Ucho přece přezkúšuje řeči, patro vychutnává pokrm. [4] Volme si, co je právo, ať zvíme mezi sebou, co je dobré. [5] Jób řekl: 'Jsem spravedlivý, a Bůh upírá mi právo. [6] Mám lhát? Proti svému právu mluvit? Zasáhl mě zkázonosný šíp, avšak ne pro přestoupení.' [7] Který muž je jako Jób? Prý pije výsměch jako vodu, [8] spolčuje se s pachateli ničemností, obcuje se svévolnými lidmi; [9] řekl: 'Muži není k ničemu mít zalíbení v Bohu.' [10] Proto mě slyšte, rozumní mužové: Daleko je Bůh od svévole, Všemocný od bezpráví. [11] Podle toho, co člověk udělá, odplatí jemu, s každým nakládá podle jeho stezky. [12] Opravdu, Bůh nejedná svévolně, Všemocný právo nepokříví. [13] Kdo mu dal pod dohled zemi a kdo před něho položil celý svět? [14] Kdyby měl na mysli jenom sebe a svého ducha i dech k sobě zpět stáhl, [15] tu by všechno tvorstvo rázem vyhynulo, člověk by se obrátil v prach. [16] Máš-li tedy rozum, poslyš toto, dopřej sluchu tomu, co říkám. [17] Což může panovat ten, kdo nenávidí právo? Nebo Úctyhodného, jenž je spravedlivý, prohlásíš za svévolníka? [18] Je snad možno říci králi: 'Ty ničemo' nebo urozeným: 'Svévolníku'? [19] Bůh nestraní velmožům, nedá přednost váženému před nuzákem, protože všichni jsou dílem jeho rukou. [20] Umírají v okamžení, třeba o půlnoci. Lid se zachvěje, když odcházejí; i vznešený je odvolán, aniž kdo hne rukou. [21] Na cesty každého jsou upřeny jeho oči, on každý krok vidí. [22] Není temnoty ani šera smrti, kde by se mohli skrýt pachatelé ničemností. [23] Na nikoho nevrhá nic navíc, že by se musel s Bohem soudit. [24] Ctihodné bije, nemusí nic vyšetřovat, jiné staví na ta místa; [25] je obeznámen s jejich dílem, podvrátí je za noc a jsou rozdraceni. [26] Potrestá je jako svévolníky, každý na to bude hledět, [27] za to, že se odchýlili pryč od něho a neměli uznání pro žádnou jeho cestu, [28] takže se až k němu donesl křik nuzných a slyšel křik utištěných. [29] Když zůstane klidný, kdo ho smí prohlásit za svévolníka? Když skrývá tvář, kdo ho může spatřit? A přece bdí nad pronárody i jednotlivci, [30] aby nekráloval člověk - rouhač a nestal se svůdcem lidu. [31] Sluší se doznat Bohu: 'Snáším svůj trest, nebudu už pohoršlivě jednat. [32] Poučuj mě o tom, na co nestačí můj pohled. Spáchal-li jsem podlost, už tak neučiním.' [33] Má snad odplácet dle tvého, když ty jeho názor za nic nemáš? Ty bys to měl rozhodnout, ne já. Pověz, co víš! [34] Rozumní mužové mi přisvědčí a moudrý muž mi bude naslouchat: [35] ŠJób nemluví uváženě, jeho slova nejsou prozíravá. [36] Je třeba jednou provždy Jóba přezkoušet, protože odpovídá jako mužové propadlí ničemnostem. [37] Vždyť ke svému hříchu přidává nevěrnost, mezi námi si výsměšně tleská a má mnoho řečí proti Bohu.'"